

ρενωπῆς καὶ ἀποτελεσματικωτάτης, ἐνεργείας ὅλως ξένης
 ἀπὸ τῶν προσωπικῶν φιλοτιμιῶν ἃς συνειθίζουσι τινες τῶν
 ἐν τῇ πρωτεύουσῃ νὰ θέτωσιν ἐν μοίρᾳ ὑπερτέρα τῶν ἐθνι-
 κῶν συμφερόντων. Ἡ Θεσσαλονίκη, τὰ Βιτώλια, αἱ Σέρραι
 καὶ ἡ Καβάλα βρῖθουσι πολιτῶν νοημόνων, πατριωτῶν δια-
 θέρμων δυναμένων νὰ διοργανώσωσι τὴν ἐκλογὴν ἀν-
 τιπροσωπειῶν πολυαρίθμων αἵτινες ἐκ τῶν περὶ τὰς πόλεις
 ταύτας περιφερειῶν στελλόμεναι εἰς ἐκάστην αὐτῶν νὰ ἐπι-
 δρῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἐν
 ταῖς κωμοπόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις κατεσπαρμένων ὁμοε-
 θνῶν καὶ ἐξ ὧν ἤθελεν εἶσθαι εὐχερὲς νὰ ἐκλεγῆ κεντρικω-
 τέρα τις ἀντιπροσωπεῖα μεταβαίνουσα ἐκάστοτε ὅπου δεῖ,
 παριστῶσα τὰ δίκαια τῆς Μακεδονίας εἰς τε τοὺς ἐνταῦθα
 ξένους διπλωμάτας καὶ τοὺς εἰδικοὺς ἐπὶ τῶν μεταρ-
 ρυθμίσεων ἐπιτρόπους, ἀνακοινοῦσα τῇ Πύλῃ, ἀγρύπνως
 πρὸ τῶν θυρῶν αὐτῆς διαιτωμένη, τὰ παράπονα ἢ τὰ πα-
 θήματα τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξαιτουμένη τὴν ἄ-
 μεσον αὐτῶν θεραπείαν. Ἡ κατάστασις εἰς τὴν περιῆλθεν ἡ
 Ἀνατολή, καὶ ἰδίως οἱ ἑλληνικοὶ αὐτῆς πληθυσμοὶ, ἀπὸ
 τεσσάρων ἡδὴ αἰῶνων εἶναι τοιαύτη, ὥστε πᾶσα συστημα-
 τικὴ διακωνόνισις τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ
 ἑθναρχείου μετὰ τῆς Πολιτείας ἤθελε φέρει εἰς προφανῆ
 κίνδυνον τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Μία μόνον μεγάλη διοργανώ-
 σις ἠδύνατο ἐν δέοντι, ἥτοι πρὸ τεσσάρων ἡδὴ αἰῶνων, οὐ-
 χὲ μόνον νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀχαρίστων ἐπιδρομῶν
 τῶν ἀγνωμόνων ἑτεροφύλων χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς
 ἀλλὰ καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἐπίφοβον κατὰ παντὸς πολε-
 μίου ἢ διοργάνωσις αὕτη θὰ ἦτο συμπαγῆς τις κληρικὴ ἐ-
 ταιρία ὁμοιάζουσα κατὰ τὴν ἰκανότητά καὶ τὰ προσηλυτιστι-
 κά μέσα — οὐχὶ κατὰ τὸν σκοπὸν — πρὸς τὸν θεσμόν τοῦ